

trema sunt feralia, tragica omnia. Non est operae pretium, pretio tanto emere voluptatem tantillam; mala enim voluptas est vana, quia matrix malorum pessimam. Turpem voluptatem sequitur aut praecox amaror, aut serus dolor. Momentaneum, quod delectat; aeternum quod cruciat.

31.

Cura unius.

Fac tantum, ut animam serves, quantum plerique, ut animam perdant; omnia tibi erunt innoxia, si tibi peccando non noces. Si Jesum discis, satis est, si caetera nescis; si Jesum nescis, nihil est, si caetera discis. Porro unum est necessarium, ut te ipsum salves: ad hunc enim finem caetera ordinantur omnia. Optimam igitur cum Maria partem ad pedes Jesu elige; & salvus eris.

APRILIS.

1.

Quies in Deo.

Affixus uni Deo, semper eris unus:

nunquam alias, nunquam non idem. Econtra, qui adhaeret creaturis, erit caducus. Uno eodemque die erit Nero, & Plato: Leo, & Lepus: Aquila, & Noctua. Virtutis munus praestare potest Deus unus.

2.

Laesio famae.

Non tantum interius verbis acerbis aliena fama violatur. Ea est malignantis natura, in crimen vocare omnia, probare nihil. Malignus, si quid boni de altero audit, silet; est Areopagita taciturnior. Si malum olet, Iliadem ex eo, & Odysseam facit.

3.

Calumniae malum.

Qui inimicorum, & sycophantarum libidini est expositus, ille in vita ipsa quodammodo caret vita. Calumniator non potest esse vir bonus: quia auctor multorum malorum est. Calumniator est fratrum iniquus accusator. *Hinc ne litem dirimas, quin prius audiveris ambos.* Non quivis sordet, quem dente calumnia mordet.

4.

Ornatus corporis.

Turpis est corporis cultus, si animus est incultus. Comptulus plerumque idem est, ac sordidulus. Odores in vestibus, gemmae in auribus, annuli in digitis augepes sunt libidinis. Nimius ornatus vestis: saepius est animae pestis. Plerumque dum corpus nimium ornas, animam exarmas. Superbia est gloria in gloria, quam homo mutuatur a bestiarum exuvii. Non ergo glorieris corporis amictu, sed virtutum apparatu.

5.

Solitudo.

Assuesce habitare tecum, & pax erit tecum. Noli in alienis domibus esse domesticus. Sancta ignorantia est, nescire nescienda; & nihil est probosius, quam alienas frequentare domus, ut ibi sis Momus. Regnum Dei intra nos est. Qui ad externa curiosus est, interna despiciat: praeterita non respicit, praesentia non inspicit, futura non prospicit. Pax huic soli servatur, qui secum in corde moratur.

6.

Vitium curiositatis.

Multi inquirunt, quid agatur in orbe, & non attendunt, quid agatur in corde: praestat ista transire, quae non prodest scire. Si omnia nova cognoveris, fies scientior, non ideo autem melior. Utilius etiam disces modum pulsandi corda, quam chordas. Expedit quoque nos fulgere ut stellas, quam nos perspicere stellas.

7.

Humilitas.

Tunc Deus hominem aestimat, cum se nihil esse homo existimat; *Deus superbis resistit, & humilibus dat gratiam,* ait Scriptura. Non nocebit, si te post posueris omnibus: nocebit autem immanter, si te preponas vel uni. Quantum times, ne pereas, tantum cave, ne superbias.

8.

Fuga libidinis.

Ubi rosa, ibi spina, ubi luxuria, ibi tristitia; ubi stimulus carnis, ibi actu-

leus cordis. Satius est fugiendo vincere, quam pugnando cadere: fugiendo effugies flagitium, & flagitii periculum. Talis libidinis genius est, ut, si nutrias, esuriat.

9.

Vitium Gulæ.

Tam paucis natura est contenta, ut illi abunde sufficiat aqua & polenta: multi credunt se majorem habere ventrem, quam famen. Condidit te Deus parem angelis, & facis te gula non imparem bestiis. Comede, ut corpus reficias, non ut conficias. Ubi ventris est ingluvies; illuc mentis est illuvies. Si multum bibis; non diu eris in vivis. Ut multi pereunt in aqua, sic multi pereunt in vino. Insanit ultra modum, qui bibit supra modum.

10.

Segnities.

Quod est vesti tinea, hoc est menti pigritia. Sensim sine sensu exedit spiritum. Homo in Dei obsequio deses, nunquam erit coeli haeres. Non jacet in molli lecto scientia, multo minus ae-

terna gloria. Deus laudandus est non tam sermone, quam actione.

11.

Conscientiae morsus.

Est morte atrocius malum, vitam traducere malam. Sceleris in scelere supplicium est. Culpa & paena sunt contermina. Sceleris admissi testimonium est supra omne supplicium. Nihil te unquam tanto afficit damno, quam conscientia damnas. Eneca ergo nunc veremem conscientiae, ne aeternum luas apud eos, quorum vermis non morietur.

12.

Instantia mortis.

Omnibus peractis restat mori. Continget tibi, quod parentibus, fratribus, ac sororibus tuis; quo hi abiere morti succumbuere. Mors ultima scena est. Multi sani dormierunt, & obdormierunt. Multi transacto mane non attigerunt vesperam. Hodie mihi; cras tibi.

13.

Laus vana.

Ubi multa laus, ibi multa fraus. Frus-

tra de te dicitur, quod de te non verificatur. Nunquam quietus est, qui humanam laudem appetit: semper enim aducit. Boni magis videri, quam esse cupimus: mali autem esse volumus, & tamen mali non videri. Qui descendit, ipse est, qui ascendit. Velle laudari magna est vanitas. Gloria sit soli, qui regit astra poli.

14.

Meta recta.

Praestat inter saevisima animalia versari, quam inter mundi vitia periclitari. Vera laetitia tantum est in aeternitate, non in mundana vanitate. Coelum suscipe, terram despice; si mundum despixeris, mundus, atque beatus eris.

15.

Mundi fraus.

Mundus histrio est, modo Caesaris, modo Socratis. Mundus siccus saccus est: quidquid injeceris, abiecisti. Mundus foenum est, jam viret, mox aret, postea ardet. Mundus theatrum est, in quo pes-

simi optimi. Mundus sonus est, dum incipit, desinit.

16.

Labor pro Deo.

Amo hominem, ait Deus tuus, & sufficit hoc, ut fam homo pro homine. Hinc nil debet esse grave homini, qui veniam sperat, coelum exspectat. Crucifixum adorat. Modo! modo homo debet agere poenitentiam, qui vult evadere gehennam.

17.

Virtus in adversis.

Dum Christus in terris coepit vivere, caepit ad crucem currere. Virtus in deliciis inficitur, in adversis perficitur. Arcani Noe cogita, surgebat surgentibus undis. Fit via vi; qui est via, ac vita, suo sanguine signat viam ad vitam. *Non alia Dei Filio fuit causa nascendi, quam ut cruci possit affigi. S. Leo Serm. 10. de quadrag.*

18.

Intentio recta.

Quod ex intentione recta non prodie-

rit, nihil proderit: nihil omnino bene est factum, quod Dei nomine non est peractum. Ama Deum, & ama ut ameris; ama ipsum in te ipso, at propter ipsum. Ama Deum in omnibus; age propter eum omnia: sic omnia tibi cooperantur in bonum.

19.

Patientia.

Tribulas te? an tribularis ab alio. cogita! transit tribulatio, manet retributio. Non es melior Dei Filio: praevit ille, tu sequere. Si crux nimium premat, non est pondus crucis, sed est defectus amoris. Marcat sine adversario virtus.

20.

Difffidentia erga Mundum.

Nunquam attende, quid sit alieni iudicis? sed quid sit tui officii? inquietus es, si hominibus placere studies. *Si vere laudabilis esse cupis, laudes hominum ne requiras.* S. Hieron. Ne famuleris mundo, mellea promittit: ast sunt fellea, quae dicit mellea. Mundus promittit

rosas, & tamen dat spinas: cave, ne decipiari.

21.

Finis hominis.

Ad finem semper pergendum est; ad finem non pergit, qui creaturis servit. Fecit Deus hominem, ad se; ergo ille tuus finis est, qui fecit te. Cum tu es, necessarium est, te esse a Deo, te esse Dei, te esse propter Deum. Dei es: cuius ergo necessario es, illius voluntarialis. Plus debes Deo tuo, quam olla fìgulo suo.

22.

Conversio vera.

Relinque mundi nihilum, & habebis cœlum; cessat vindicta divina, si præcurrat confessio humana. Cum homo sua peccata agnoscit, Deus ignoscit. Quid confessione salubrius? quid utilius? quid facilius? quod per confessionem notum est confessario, in omni abscondito est magis absconditum. Conscientiam frequenter emunda, & menda de mundo solerter emenda: mundi corde Deum videbunt.

23.

Propositum serium.

Si hucusque antecedens tua vita fuit pessima, fac, ut consequens sit optima. Deus bonus est ergo tu cessa esse malus. Bonum proposisti propositum; sed fac, ut maneat bene positum. Bona proposita formare non tanti laboris est: sed proposita bona bene servare, hoc opus hic labor est.

24.

Mortificatio.

Nisi te ipsum mortifica veris, semper luctaberis, nulli magis molestus, quam tibi. Quo plus voluptati concesseris, eo plus concedi concupiscet. Volupte est voluptatem despiciere; à Deo deficit, qui concupiscentiae satisfacit.

25.

Conscientiae quies.

Melius gaudebis de bona conscientia inter molestias, quam de mala inter delicias. Si malus es, maximus tibi inimicus es. Fuge! fuge itaque a te!—quo? à

te malo, ad te bonum. Malus es? ergo emendare, ut bonus evadas.

26.

Exemplum bonum, vel malum.

In agro seritur triticum, in domo, & foro exemplum operum. Plures periere malo exemplo, quam gladio. Nemo plus nocet, quam qui alias male agendo male agere docet. Praelati vitium, totius gregis est offendiculum. At superioris bonum exemplum, totius populi est speculum.

27.

Vestis superba.

Tales multi se putant, quales vestes portant. Bonae vestes non bonum faciunt: sed vel bonum, vel malum tegunt. Truncus vestiri potest, non ideo homo est; & homo superbe vestitus, saepe truncus est. Vide, qualis sis coram Deo.

28.

Laus vana.

Noli tibi placere, ne Deo displiceas; noli humanis inhiare laudibus, ne priveris virtutibus. Laudaris à mundo, &

damnaris à Deo. Quanto magis hominum laudes vitaveris, tanto magis à Deo laudaberis. Sperne ergo vana, & sectare aeterna.

29.

Necessitas patiendi.

Quanto casus videtur desperatio, tanto Deus ad juvandum est propior. Vita nostra tempus tribulationis & pugnae est. Velis nolis, patieris; si libenter, maxime lucraberis: sin minus, frustra cruciaberis. Mala, quae pateris, libenter patieris, si patiaris amore Dei. Mundus universus vallis lachrymarum est; quisquis eam intrat, plorat. Communis in hac vita lex est pati.

30.

Premium tribulationis.

Melius est cum Christo pati, quam cum Paulo usque ad tertium Coelum rapi. Donum patiendi aestimant, qui Deum amant. In terris Filius Dei nihil pretiosius potuit cruce invenire: hinc in ea voluit obire. Disce in doloribus gaudere, & in gaudiis dolere.

MAJUS.

1.

Amicus verus.

Quaere amicum semper, qui Dei non sit inimicus. Amicitia vera parem aut invenit, aut facit. Qui propter Deum amat hominem, amat in homine Deum. Ama Deum, & homines; homines propter Deum, Deum propter se. Illum amicum dilige, illum amicum retine, qui omnibus recedentibus te non relinquit, & ubique ad Deum te manuducit.

2.

Spes stabilis.

Beatitudinem aeternam, dum bene spero, bene sperando acquo. Quisquis spirat,¹ speret: sperare non desinat, donec spirare desistat. Mortalis vitae vita est spes vitae immortalis. Major est misericordia Dei, quam miseria hominis rei, Plus valet unica sanguinis Jesu guttula, quam totius mundi abundantia.